

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Serbarea hramului sf. Mănăstiri din Rohia.
Libertatea *Pr. Ion Goron.*
Rolul bisericii și al școalei în consolidarea neamului nostru *Pr. Vic. Susa.*

Condițiunile de admitere în Seminarii. — Cronică.
Circulară oficială. — Concursuri pentru întregirea parohiilor: Cupșeni, Cărpiniș, Pâclișa, Feiurd-Pădureni, Bucim-sat și Costeni.

Serbarea hramului Sfintei Mănăstiri din Rohia.

Hramul acestei Sf. Mănăstiri s'a prăznuit și în anul acesta cu toată solemnitatea, la sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, din 15 August a. c.

Se cuvine să înregistrăm obiceiul religios, foarte frumos, al țăranilor noștri din acel ținut, că ori cât sunt de ocupați în acest anotimp, cu zile înainte lasă munca câmpului, îmbracă haină de sărbătoare, se înșirue în covoae lungi în frunte cu preotul din comună, îmbrăcat în ornate și pleacă în pelerinaj la hramul Mănăstirii. În fruntea convoiului duc icoana împodobită cu flori a Maicii Domnului. Ei merg în procesiune pe jos, din cele mai îndepărtate comune, până la Mănăstire, cântând pe drum duioase versuri religioase. Pe unde trec, oamenii ies în cale, își descoper capetele, îi salută cuviincios și le cer să se roage și pentru dânșii, cari din grele pricini casnice, nu-i pot însoți.

În ajunul sărbătoarei urcă apoi la Mănăstire, pe serpentinele pitorești. Călugării îi întâmpină cu tămâia aprinsă, în sunetul sărbătoresc al clopotelor. Încunjură Mănăstirea de mai multe ori, intră în fața altarului, se închină și ocupând platoul din fața Mănăstirii, după ce se mărturisesc, toată noaptea o petrec fără somn, în sfântă priveghere, în cântări și rugăciuni.

În zorii sărbătoarei a sosit Prea Cucernicul Protoereu *Laurențiu Curea*, consilier eparhial, delegatul P. Sf. Episcop *Nicolae Ivan* al Clujului, însoțit de harnicul administrator protopopesc al tractului Lăpuș, părintele *Nicolae German* și de intelectualii din Târgu-Lăpușului. Sub munte delegatul episcopesc este întâmpinat de către parohienii din Rohia. Urcă muntele urmat de credincioși. Clopotele Mănăstirii vestesc sosirea solului P. Sf. Episcop, care înaintea Mănăstirii este întâmpinat de cei peste trei mii pelerini, în frunte cu douăzeci preoți îmbrăcați în ornate și de către călugării Mănăstirii.

Liturgia solemnă, ca să poată fi ascultată de toți, s'a celebrat în fața Mănăstirii, cu toată pietatea, de către soborul preoților, în frunte delegatul episcopesc. Răspunsurile liturgice au fost frumos executate de către cântăreții bisericești, cari au venit în număr mare la acest praznic înălțător. Credincioșii au urmărit ceremonialul cu vădită evlavie, iar predica binsimțită a delegatului episcopesc, le-a întărit puternic credința în legea strămoșească.

Participanții s'au împărtășit cu Sfintele Taine și astfel mângăiați și pe deplin satisfăcuți, în aceeaș ordine exemplară s'au reîntors la vetrele lor.

NOUA LEGE

Libertatea.

„Scris este: Domnului Dumnezeuului tău să te închini și lui singur să-i slujești“. Mat. 4. 10.

Ideia, care a stat în centrul preocupărilor omenești în cele din urmă două veacuri, pentru realizarea căreia s'au cheltuit averi imense și nenumărate vieți omenești, a fost ideia de libertate.

S'au dărâmat nenumărate bariere, cari îngreădeau libertatea individuală; s'a desființat sclavia, s'a șters iobăgia, s'au ridicat prerogativele provenite din naștere și s'au acordat drepturi politice tuturor.

Ideia de libertate este specific creștinească. Ea s'a născut și a devenit puternic arbore, care adăpostește sub ramurile lui cugetările și sentimentele oamenilor, din semința aruncată de Isus Christos: toți sunteți fii aceluiaș Tată ceresc! Și mai mult decât orice constituție, decât orice „magna charta“ englezească, decât ori care pact internațional, libertatea individuală și națională este apărută de învățătura creștină: Dumnezeu ne iubește pe toți deopotrivă.

Nu s'ar putea spune, totuși, că oamenii sunt cu mult mai fericiți azi, în era libertăților depline, decât în vremile trecute, în „veacurile întunecului“, cum le place unora să numească evul mediu, cu domniea lui investiți cu puteri nelimitate și cu aristocrația lui deplin stăpâni pe trupurile și sufletele celor ce se aflau pe averile lor. Acest ev mediu n'a fost așa de întunecat, după cum s'ar crede. În timpul lui de înflorire el a răspuns unor adânci necesități firești și domnia feudală n'a însemnat numai decât robie, ci a însemnat mai degrabă realizarea într'un cerc mai larg a acelei vieți, pe care Isus Christos a binecuvântat-o la cea dintâi pășire în public a Lui, în Cana Galileii, și care a fost în toată vremea temelul societății: *viața familiară*. Boerul n'a fost numai stăpânul celor de pe moșiile lui, ci a fost, mai ales, părintele și *ocrotitorul* acestora. Raportul între unii și alții nu era acela de slugă și stăpân, ci acela de părinte și fii. Fiecare părinte este stăpânul copiilor săi, stăpân pe voința acestora; cine ar putea afirma, totuși, că viața familiară înseamnă robie

pentru copii? Și câtă vreme acești boieri și-au îndeplinit, față de marea lor familie de iobagi, îndatorirea de părinte și ocrotitor a acestora, ei au fost binecuvântați de cer și încunjuțați cu adorare copilărească de supuși. Răscoalele țărănești s'au îndreptat împotriva acelor, cari nu puteau ori nu voiau să fie decât *numai* stăpâni, adevărați exploatare fără milă a supușilor săi.

Fapt e, că a sosit o vreme, când acești boieri nu puteau răspunde obligamentului de a fi părinții marelor familii de iobagi. Și fiindcă orice instituție omenească e destinată să moară în momentul, când nu mai poate răspunde necesității pentru care a fost creată, feudalismul s'a dus, ca să facă loc *democrației*.

Este democrația cea mai ideală formă a libertății? Mulți răspund cu da, dar totatăția răspund cu nu. Și nici unul nu greșește, răspunzând cu da ori nu. Căci libertatea este un bun de ordin sufletesc și pentru măsura ei nu se potrivește nici o măsură omenească. Ca ori care bun sufletesc, ea trebuie măsurată cu măsurile dumnezeiești ale Mântuitorului.

Isus Christos a zis tânărului, care voia să dobândească viața vecinică: „De voești să fii desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea vino și urmează-mă“. Tânărul era, după concepția lumească a libertății, *liber* să facă ce va vrea cu averea lui și putea să deie vieții lui destinația pe care ar fi voit. Și nu s'ar putea spune, că Isus a cerut un preț prea mare pentru ceia ce dorea tânărul, pentru viața vecinică și desăvârșită, cerându-i întreaga avere și toate zilele vieții lui.

Ci tânărul a plecat întristat, „căci avea multe avuții“ și era robul acestora. Împreună cu el, mulți oameni suntem robii patimilor noastre. *Aceasta robie* e mult mai aspră, mult mai neîndurată, cași sclavia, ori iobăgia. Stăpânul sclavului dispunea numai de trupul acestuia; patimile stăpânesc și omoară trupul și sufletul deopotrivă.

Fără îndoială, libertatea politică e un bun de mare valoare, căci dă fiecăruia posibilitatea de a-și valoriza toate calitățile și nu împarte pe oameni în categorii după principii arbitrare. Dar viață absolut liberă

nu există, decât cu prețul desființării vieții familiare, a societății, a Statului. Robinson pe insula lui a fost absolut liber. În altă parte a pământului vom căuta zadarnic viață absolut liberă. Dimpotrivă, deodată cu libertatea politică cresc îndatoririle noastre de ordin material și sufletească față de cei cu cari trăim împreună. Și deodată cu progresul civilizației viața economică și socială ia o înfățișare din ce în ce mai complicată, dependența unuia față de celalalt devine tot mai evidentă. La rândul lui fiecare dintre noi e stăpânul oamenilor, cari depind de el și e totodată slugă la mulți stăpâni de cari depinde. Economul e sluga industriașului, industriașul a economului, amândoi sunț avizați la comerciant și toți trei sunt serviți de oficianți. Câtă vreme aceasta interdependență e firească și răspunde unor necesități organice nu este robie. Dar ea adeverește în viața noastră de toate zilele principiul, pe care Mântuitorul l'a statorit pentru împărăția Lui: „Cel ce vrea să fie mai mare între voi, să fie tuturora slugă“. *Libertatea să măsoară deci cu puțința ce o ai de a săvârși fapte bune.*

Prin urmare mai liber între noi e acela, care are mai multă posibilitate de a săvârși binele. Și fiindcă săvârșirea faptelor bune nu depinde numai de mijloacele materiale ce ne stau la dispoziție, ci depinde mai ales de dispoziția sufletească, — *mai liberi între noi sunt cei curați la inimă*, căci aceștia depind numai de un singur stăpân: Dumnezeu.

Cea mai desăvârșită formă a libertății este supunerea față de Dumnezeu. Cel ce să teme de Dumnezeu, nu va căuta în fața oamenilor; cel ce se supune poruncilor lui Dumnezeu, va îndeplini cu drag îndatoririle sale față de deaproapele. Cătușele, cari ne leagă de familia noastră, de satul nostru, de națiunea noastră, de țara noastră, par lanțuri de robie numai aceluia, a căror inimă e stăpânită de demonul a cărui nume e Legion: nenumărate patimi mărunte și mari, superstiții grosolane și copilărești, ambițiuni deșarte și porniri de fiară sălbatică. Pentru cei curați la inimă aceste cătușe nu înseamnă robie, ci tocmai contrarul: ele sunt zidul ridicat de prevedință divină spre a ne asigura libertatea.

Căci libertatea e posibilă numai pe

seama celor curați la inimă, adică a celor ce se apropie cu deplină încredere și cu toată sinceritatea de Dumnezeu și de oameni deopotrivă. Pentru aceștia întreg universul este o mare cetate a cărei Stăpân și cârmuitor e Dumnezeu, oamenii formând familia Lui.

Sentimentul de înrudire — cu Dumnezeu și cu oamenii — face posibilă libertatea, fiindcă acest sentiment substitue riguroasa legii cu devotamentul iubirii.

De-aceea, frica de Dumnezeu este cea mai desăvârșită formă a libertății.

Pr. Ion Goron.

Rolul bisericii și al școlii în consolidarea neamului nostru.

Trecutul neamului nostru românesc este atât de plin de învățăminte, încât pentru a-i putea fixa cadre solide azi, și ținte luminoase, mâine, credem neapărat folositoare o reprivire pe paginile istoriei noastre naționale.

A privi înapoi, — zicea un distins istoric, — înseamnă a merge înainte.

Inceputurile vieții noastre, se pierde în negura vremilor. Pe vremea când nu se putea vorbi de popor românesc, pe locurile locuite azi de noi, trăiau felurite popoare, având așezări trainice, se ocupau cu agricultura, păstoritul, albinărit și aveau o mare nădejde în supraviețuirea, în nemurirea lor.

Venind Hristos, Mântuitorul lumii, s'aducă pace pe pământ, popoarele băștinașe ale ținuturilor noastre, au găsit în învățătura Lui mult sprijin, și probabil, unii, cari făceau călătorii până prin Constantinopol, se încreștinară.

La 106 după Hristos, după lupte crâncene, au trebuit să permită așezarea în pământul lor, a celui mai puternic popor de atunci, a Romanilor. Aceștia, aduși mai ales din Asia mică și Orient, au adus cu ei și creștinismul — de astă dată mult mai bogat în adepți și învățături.

După furtuna luptelor, oamenii și unii băștinași — Daci, — precum și coloniștii Romani, s'au așezat pe muncă, fiind în contact continuu. S'au amalgamizat, dacă se poate numi astfel, procesul psihologic și etnic ce au urmat între aceste popoare.

Calitățile sufletești li-s'au îmbinat, iar ocupația, portul, obiceiurile și alte îndeletniciri, au primit cu vremea caracter propriu, vrednic a trăi în veacuri.

Dar pe la 271, adică abia după 165 de ani, a trebuit să înceapă, pentru acest nou neam în infiripare, un examen greu, pe care însă îl va trece cu succes strălucit.

Popoarele barbare ce năvălesc, cutropind văi și câmpii, țin sub teroare, nimicesc, sau alungă din calea lor tot ce este de alt neam. Vin Hunii, vin și Goții, vin potop, potop cu toții, zicea poetul și astfel a fost, pentru că împăratul Aurelian, stăpânul de-atunci al acestor plaiuri a trebuit să-și retragă oștirea sub Dunăre, lăsând în grija Tatălui de sus, pe cei rămași.

Poporul rămas, s'a retras prin văgăunile munților, prin codrii și oamenii trăiau ascunși, fără conducători și erau mulțumiți doar că-și pot păstra viața.

Fără conducător politic, dar cu o puternică nădejde în Cel de Sus, au intrat în creerii munților așteptând venirea unor zile mai senine...

Tot ce le mai rămăsese, după pârjolul barbar, a fost credința în Dumnezeu.

Dar după vorba marelui nostru Vlahuță, „acest crâmpieiu de popor, nebăgat în seama de istorie, precum a intrat în Munți, așa va ieși. Același suflet și aceeași credință având“. Pentru că dacă, din când în când, câte un preot, îmbrăcat în suman ca și poporul, se abătea pe la ei, cu o carte subsoară, toți îl ascultau, iar o piatră din gura unei peșteri însemna pragul unei biserici.

Iată traiul de sute de ani al poporului românesc. Pentru că abia acum putem spune, că din acest popor — acum numai în formațiune — va crește acel neam vânjos și de mare viitor, ce suntem noi Români.

Două idei, ca două ancoră puternice sprijinesc neamul nostru și-l susțin în acel timp de prigoană.

Una este — conștiința de stăpâni aici, ideea, că nu veneticii păgâni, ci ei sunt băștinași și proprietari și a doua, conștiința creștină, care-i mângăie și le făgăduiește zile mai frumoase.

Și dacă, pentru a fi de fapt stăpâni ai pământului — fără conducători politici, nu se puteau organiza în formațiuni de stat, apoi și-au pus toată nădejdea în preoți,

cari deși simpli pe vremea aceea, au avut totuși darul de a ține trează conștiința de sine și a păzi ca flacăra credinței să nu se stingă în suflete...

Iată pentru ce toți cercetătorii trecutului nostru atribue rolul de frunte în nașterea și dezvoltarea neamului nostru, bisericii și preoților ei.

Nu exista nici stat, nici armată, nici justiție — și nimic ce-ar fi putut să apere și să susțină neamul nostru în acest timp, ci au fost numai catacombe și locuri de închinare în peșteri, sau cel mult bisericuțe de lemn.

Iată cine a asistat la nașterea și iată cine a legănat neamul nostru!

Dar ideea creștină și conștiința națională, — dacă e permis s'o numim încă în acest timp astfel, — erau încă în formațiune și ele, dar cu vremea se vor dezvolta în așa măsură, încât vor compune sufletul românesc și a-le neglija sau a-le nimici va însemna a nimici pe om, a-l lipsi de suflet și — a desființa neamul.

Cu vremea, au suferit influențe multe și mari, dar ori-când se poate recunoaște, ce e specific românesc, de ce e strein.

Când apare neamul, deplin format și cu o pretențiune justă la dreptul de viață, Biserica își capătă loc de cinste și îngrijire specială din partea statului.

În veacul al XIV-lea ea se organizează, cu Mitropolit în frunte și cu încetul mai multe Episcopii și apoi încep a răsări flori frumoase și bine mirositoare: Mănăstirile.

În toate se inaugurează acum o eră de muncă și lumină, pentru a resfira întunecul și a pregăti zile senine și pline de căldură.

În tinda bisericilor, preoții — primii dascăli — încep a-și instrui în buchi cântăreții, iar la rândul lor aceștia vor învăța „diccia“ pe cei dornici.

Astfel se infiripă școala, care, îndată ce numărul tinerilor se mărește, își clădește alături o casă proprie, așa cum și noi am apucat.

Oamenii bisericii, fie în Mănăstiri, fie la Mitropolie sau Episcopii, întemeiază tiparnițe și răspândesc „cuvinte de învățătură“ pentru poporul „mult cuvios“.

Și privind cu atențiune înapoi, atât literatura cât și Arta, pictura și muzica, cât

și orice îndeletnicire mai înaltă, răspânditoare de lumină, din biserică și școala sa, au pornit.

Dar și atunci, când neamuri streine ne-au năpădit cu cartea sau cultura lor, biserica noastră strămoșească, a luat lupta, inaugurând curente sănătoase de viață națională.

Numele lui Teodosie Mitropolit de București și alui Anitim Ivireanul precum ceva înainte, a lui Varlaam și Dosofteiu sau a Ardeleanului Simion Ștefan, vor rămâne neșterse din Istoria literaturii române. Ori Veniamin Costache din Iași sau Melchisedec al Romanului, ne vor reaminti de-a pururi zile frumoase de glorie a bisericii.

Dar însăși cultura de azi întrucât își are rădăcini mai puternice în cultura veacului trecut al XIX-lea, este a se mulțumi tot bisericii. Căci doar din școala diaconului George Lazăr au ieșit, în Țara Românească, un Eliade Rădulescu și Eufrosin Poteca, primii oameni de carte, laici. Sau în Moldova Asachi nu-și desvoltă activitatea, mână în mână cu Veniamin Mitropolitul cărturar?

Dacă apoi urmașii acestora, contaminați de idei potrivnice bisericii, cum era plin văzduhul în apusul veacului trecut, aici acasă au îndreptat săgeți veninoase împotriva, însăși „mamei neamului românesc” — a bisericii, aceste au fost lovituri ce i-au cășunat mult rău însuși neamului, dar pe cari însăși biserica întărindu-se, le-au știut respinge, dovedind că pe ea „nici porțile iadului nu o vor birui”.

În legiurile noastre mai apropiate, s'a dat tot mai multă atențiune bisericii. Și dacă în vechime, un Alexandru Basarab, sau Radu cel Mare, un Alexandru cel bun sau Ștefan cel Mare, ori Neagoe Basarab, Mihai Viteazul sau Const. Brâncoveanul, au inițiat lucrări nepieritoare pentru Biserică, apoi și în timpul mai nou Regi mari cum au fost Carol și Ferdinand, au contribuit în măsură mare de tot la consolidarea și înaintarea bisericii.

Biserica a fost în trecut cea mai sigură pavază a neamului nostru. Prin munca sa de aproape 18 veacuri, a pregătit ca cei de azi să trăim zile liniștite, uniți între aceleași hotare și liberi pe vrerea noastră.

Ea trebuie să fie azi — ce-a fost în

trecut — cea mai bună mamă, către care toți s'alergăm după sfat.

Iar școala prin care, după vorba Marelui Șaguna — se gândește biserica, trebuie să'i fie pentru veci recunoscătoare.

Lucrând mână în mână aceste două — mama și fiica — neamul se va întări, făcându-se un suflet, precum un trup s'a făcut.

Pr. Victor Susa, Năsăud.

Condițiunile de admitere în Seminarii.

Se aduce la cunoștința celor interesați că la 1 Septemvrie a. c. se va ține concurs pentru ocuparea burselor (15—30 în fiecare) și solvelor (câte 5 în fiecare) vacante în clasa I-a la Seminariile teologice ale statului, pentru anul școlar 1930—1931, în Seminarul Central, Seminariile: Iași, R.-Vâlcea, Curtea-de-Argeș, Buzău, Galați, Roman, Huși, Constanța, Dorohoi, Chișinău, Ismail și Câmpulung.

La concurs nu pot fi admiși decât fii de români, de religie creștină ortodoxă de răsărit, cari vor face cereri la Direcțiile Seminarilor respective până la 31 Aug. c.

Cererile vor fi însoțite de următoarele acte și vor fi semnate de reprezentanții legali ai candidaților:

Extractul de naștere din care să se constate că aspirantul până la data înscrierii nu a trecut vârsta de 15 ani, dispensă în plus nu se acordă; Act de vaccinare sau dovadă că a zăcut de vărsat; Certificat dela parohie că a fost botezat în religia ortodoxă de răsărit; Certificatul primăriei locale, prin care să se constate calitatea de fiu de român; Certificat de absolvirea unei școli primare, rurale sau urbane; Certificat de bună purtare, pe hârtie netimbrată, eliberat de direcția școlii primare unde a terminat cursurile; Certificat de situația materială a reprezentanților legali, eliberat de percepția locală.

Concursul începe la 1 Septemvrie a. c. înaintea Comisiunii compusă din 3 membri, instituită de Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor, dintre profesorii respectivi.

În prima zi a concursului, aspiranții vor fi supuși unui examen medical. Vor fi respinși toți cei slabi de constituție, nedesvoltați, atinși de boale ereditare și alte defecte.

Apoi vor fi supuși unui examen muzical, la care vor fi respinși cei lipsiți de voce și de auz muzical.

Aspiranții admiși vor fi supuși la două feluri de probe scrise și orale. — Probele scrise vor fi:

Din limba română o pagină dictată din care se va aprecia ortografia, punctuația și caligrafia; Din aritmetică o problemă cu numere întregi și zecimale. Cei admiși la probele scrise vor fi supuși la probele orale cari constă din: Întrebări la religie; Întrebări asupra limbei române, analiză și citire cu voce tare; Întrebări la aritmetică, exerciții și probleme ușoare; Din istoria și geografia țării.

Aspiranții cari au obținut media generală cel puțin 7, vor fi recomandați Ministerului spre a fi admiși bursieri sau solvenți în ordinea clasificării și în limitele locurilor vacante la fiecare seminar.

* CRONICĂ *

Servicii religioase la Băile Sovata.

În biserica noastră din Băile Sovata, îndrăgită de întreg publicul vizitator, pentru înfățișarea și frumsețea ei internă, pe lângă că a stat tot timpul deschisă de dimineața până seara, dela începerea sezonului în fiecare Duminică și sărbătoare s'a săvârșit sf. liturghie cu predică. Duminică, 10 August, a liturghisit și predicat foarte bine P. On. protopop Petru Pap, dela Beiuș; la Sântă-Măria-mare, 15 Aug., hramul bisericii, a servit și predicat P. On. protoiereu Dumitru Antal, iar în Duminica din 17 Aug., P. On. protopop Dr. A. Țiucra din Timișoara. Strana a fost susținută de prot. D. Antal, pr. Gh. Pasat, pr. Herețiu din ep. Arad, iar la unele vecernii și de pr. E. Sămărghișan din Praid.

Desființare de școli seminariale.

Ziarele au adus știrea că Ministerul de Instrucție, paralel cu desființarea altor școli secundare, va desființa și câteva seminarii din vechiul Regat, constatându-se că numărul absolvenților e mult mai mare ca al parohiilor rurale vacante.

Nu se mai acordă plăsuiri la plata impozitelor. Ministerul de Finanțe a adus

o deciziune foarte severă prin care pune în vedere tuturora că de aici înainte nu mai acordă nici o plăsuire la plata impozitelor restante sau curente. Funcționarii financiari cari nu-și vor face datoria, vor fi dați în judecata comisiei de disciplină. E o măsură justă pe care statul încă ar trebui să o aplice când e vorba de plățile ce el trebuie să le facă funcționarilor publici și altor cetățeni.

Școala de misionare morale și naționale din *Vălenii-de-Munte*, întemeiată și condusă de dl prof. N. Iorga, sub auspiciile M. S. Regina Maria, își începe și anul acesta cursurile la 1 Septembrie. Se primesc absolvente de școli normale, absolvente (cu sau fără bacalaureat) ale liceelor statului precum și ale liceelor particulare, române și streine. Rostul școlii este întregirea cunoștințelor și însușirea unei culturi generale, care pune pe absolventele acestei școli în situația de-a propaga și răspândi în familie și societate, o educație sănătoasă, morală și națională.

Ministerul de Instrucție atrage din nou și pentru ultima oară serioasa atențiune a părinților cu copii în școlile secundare să îi supravegheze cât mai de aproape în privința timpului liber ce au în vacanță. Ministerul a intervenit și s'au dat ordine scrise ca organele polițienești de câte ori vor prinde elevi la întruniri și manifestații politice să înainteze liste cu numele lor pentru a fi eliminați din toate școlile statului. Chiar în ultima zi au fost eliminați pentru totdeauna din toate școlile din țară, trei elevi dela liceul din Huși. Orice intervenții din partea părinților nu vor fi ținute în seamă, eliminările provenite din această vină fiind definitive.

Preschimbarea bancnotelor de 5 și 20 Lei. Banca Națională a României anunță: Se aduce la cunoștința generală că Banca Națională a României, în baza legii monetare, retrage cu totul din circulațiune biletele de 20 și 5 Lei, acestea urmând a fi înlocuite prin monedă metalică. Posesorii acestor bilete sunt rugați a le prezenta pentru preschimbare la sediul Băncii din București str. Lipsicani Nr. 25 și la toate sucursalele și agențiile sale din țară. Termenul, până la care această preschimbare se

poate face, este 1 Septembrie 1930, după care biletele vor înceta de a mai avea puterea circulatorie.

La LIBRĂRIA EPARHIALĂ din Cluj se află de vânzare ORNATE BISERICESTI (felon, patrafir, brâu, mânecute) în culori bordo și albastre, confecționate inecșionabil, din stofă fină cu broderii aurite (spic de grâu și flori), cu prețul dela 6500—8500 Lei.

	PARTEA OFICIALĂ	
--	------------------------	---

CONSILIUL EPARHIAL ORT. ROM. DIN CLUJ

Nr. 6036—1930.

CIRCULARĂ

către toate oficiile protopopești și parohiale din Eparhia Clujului.

Oficiile noastre parohiale din cuprinsul eparhiei sunt invitate, să publice în biserică la sfârșitul sfintei Liturghii din ziua Nașterii Născătoarei de Dumnezeu la 8 Sep. a. c. — că On. Minister al Muncii și Ocrotirilor sociale, cu rezoluția Nr. 5185—1930 a încuviințat pentru întreaga țară o chetă pentru orfanii de războiu și pentru instituțiile societății — și să invite pe toți cei cu dare de mână ca să contribuie cu obolul lor pentru acest scop — predând ofrandele la mâna primarilor încredințați cu colecta.

Cluj, la 19 August 1930.

Consiliul eparhial.

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 6059—1930. (31) 1—1

Publicație de licitație.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a bisericii ortodoxe române din comuna Chinteni, publicăm licitație pe ziua de 30 August c., ora 10 a. m.

Informațiuni se pot lua la Consiliul eparhial ort. rom. din Cluj str. I. Maniu nr. 36, unde se va ținea și licitația.

Participantilor nu acordăm spese de deplasare. — Licitanții vor depune un vadiu de 10% dela suma oferită.

Cluj, la 19 August 1930.

Consiliul eparhial.

Nr. 374—1930. of. prot. (28) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei *Cupșeni*, protopopiatul Lăpușului, numărul sufletelor 980, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială care se va repara ca să fie deplin corespunzătoare.
3. O merțe (30 litri) porumb nesfărmat dela fiecare familie.
4. Stolele obicinuite.

Candidații își vor înainta cererea cu actele necesare în termenul indicat la acest oficiu, având și aprobarea Prea Sf. Sale Episcopului concernent.

Candidații sunt obligați a se prezenta în parohie cu avizul prealabil al protopopului.

Din ședința Consiliului parohial în conțelegere cu oficial protopopes.

Târgu-Lăgușului, la 4 August 1930.

Nicolae German, adm. prot.

Nr. 599/1930 prot. (27) 2—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Cărpiniș*, protopopiatul Cetatea-de-piatră, se publică concurs în termen de 15 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat, conform legilor în vigoare.
2. Locuință, sesie parohială, birul, ziua de lucru și stolele sunt precizate în hotărîrea Consiliului parohial din 8 Aug. 1930.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile cu documentele necesare în termenul indicat acestui oficiu și cu prealabila învoire a protopopului se vor prezenta în parohie pentru a face eunoștință cu credincioșii.

Concurenții vor prezenta și act de învoire dela P. Sf. Sa Episcopul nostru, fără de care act nu pot fi luați în candidare.

Baia-mare, la 9 August 1930.

Alecsiu Latiș, protopop.

Nr. 329—1930 prot.

(23) 3—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III, *Pâclișa*, din protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat conform pregătirei.
2. Casă parohială și grădină.
3. Sesiune parohială: 12 jugăre arător și fânaș și 8 jugăre pădure.
4. Folosirea celor 2 cimiteri și
5. Stola obicinuită.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererea însoțită de documentele prescrise Oficiului nostru protopopesc și în termenul deschis se vor prezenta cu avizul nostru prealabil în parohie în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte și act de învoire dela P. S. Sa Episcopul nostru.

Alba-Iulia, la 30 Iulie 1930.

Oficiul protopopesc în conțelegere cu Consiliul parohial.

Alexandru Baba, protopop.

Nr. 987/1930 prot.

(24) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a, *Feiurd-Pădureni* și filia *Câmpenești*, protopopiatul și gara Cluj, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială 32 jug., pământ bun.
3. Casă parohială.
4. Stola obicinuită.

Candidații, având aprobarea Prea Sf. Sale Domnului Episcop, cu încuviințarea prealabilă a protopopului, se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul. La cererea adresată oficiului protopopesc vor alătura actele legale.

Cluj, la 28 Iulie 1930.

De acord cu consiliul parohial.

Nicolae Vasii, protopop.

Nr. 284—1930.

(26) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III. *Bucium-Sat*, protopopiatul Abrud, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Stola obișnuită și
3. 1½ jug. pământ.

Concurenții își vor trimite actele legale în termen și cu învoirea prealabilă a protopopului se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Se cere și aprobarea P. S. S. Domnului Episcop, pentru a fi luat în candidare.

Abrud, la 31 Iulie 1930.

In înțelegere cu Consiliul parohial.

Petru Popovici, protopop.

Nr. 336—1930 of. prot.

(21) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a *Costeni*, protopopiatul Lăpușului, numărul credincioșilor 597, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Venitele preotului împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Salarul dela stat.
2. Sesia parohială 32 jug. arător, fânaș și pășune.
3. Stolele stabilite în ședința consiliului parohial ținută la 12 Iulie 1930. Impozitul după sesiunea parohială îl plătește parohul.

Candidații își vor înainta cererea cu actele recerute în termenul indicat la acest oficiu, totodată cu avizul prealabil al nostru vor avea a se prezenta în parohie pentru a veni în contact cu credincioșii eventual a ceremonia și predica.

Concurenții vor avea să producă act de încuviințare dela P. Sf. Sa Episcopul nostru în lipsa căruia nu se vor admite la candidare.

Târgul-Lăpușului, la 14 Iulie 1930.

Oficiul protopopesc al tractului Lăpuș în conțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae German, adm. prot.